

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาถึงบทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารกกับภาวะสุขภาพของเด็กทารกที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน โครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษามี 2 กลุ่ม คือ บิดาหรือมารดาของเด็กทารกที่รับบริการของโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 25 คน และเด็กทารกที่รับบริการของโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามที่เกี่ยวกับบทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพเด็ก แบบบันทึกข้อมูลภาวะสุขภาพเด็ก และแบบสัมภาษณ์บทบาทในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารก แบบบันทึกข้อมูลนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ได้หาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และอาจารย์ที่ปรึกษาจากนั้นนำมาปรับปรุงเนื้อหาและนำไปทดลองกับบิดามารดาของเด็กทารกที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน 2 แห่งจำนวน 20 คน จากนั้นนำมาหาความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่น .756 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ความสมบูรณ์ชัดเจนมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. บทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารกที่รับบริการในโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลด้านโภชนาการ ด้านการดูแลสุขภาพและป้องกันโรค ด้านการป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย ด้านการส่งเสริมพัฒนาการและการให้ความรัก ด้านการพักผ่อนนอนหลับ และด้านการดูแลเมื่อเจ็บป่วย อยู่ในระดับดีมาก
2. ภาวะสุขภาพของเด็กทารกในโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การเจริญเติบโต ระดับพัฒนาการ และการเจ็บป่วย มีคะแนนภาวะสุขภาพอยู่ในระดับสูง

3. บทบาทบิดามารดาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับภาวะสุขภาพเด็กทารก โดยบทบาทในการดูแลด้านโภชนาการ การดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค การป้องกันอุบัติเหตุ และอันตราย การส่งเสริมพัฒนาการ และการดูแลเมื่อเจ็บป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ภาวะสุขภาพและบทบาทบิดามารดาด้านการดูแลด้านพักผ่อนนอนหลับมีความสัมพันธ์ในทางกลับ กับภาวะสุขภาพของเด็กทารก

อภิปรายผล

1. บทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารก

บทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารกที่รับบริการในโครงการศูนย์ศึกษา เด็กเล็ก ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการดูแลด้านโภชนาการ ด้านการดูแลสุขภาพและป้องกันโรค ด้านการป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย ด้านการส่งเสริมพัฒนาการและการให้ความรัก ด้านการ พักผ่อนนอนหลับ และด้านการดูแลเมื่อเจ็บป่วยอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบิดามารดา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีความรู้ในการดูแลเด็ก มีการแสวงหาแหล่งข้อมูลความรู้ในการดูแลสุขภาพ รวมทั้งเอาใจใส่ดูแลสุขภาพเด็กในทุก ๆ ด้าน จะเห็นได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ บิดามารดาส่วนใหญ่ จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพที่ถูกต้อง ส่วนใหญ่ตอบว่าเป็นภาวะที่ร่างกายไม่เจ็บป่วย แข็งแรง มีสภาพจิตใจที่ดี อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ด้านสังคมดีสามารถเล่นกับผู้อื่นได้ มีพัฒนาการ ตามวัยและมีการเจริญเติบโตเหมาะสม จึงสามารถให้การดูแลเด็กได้อย่างเหมาะสม ผลการศึกษา นี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุกดี ลีลัคณาวิระ (2536) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโภชนาการและสุขภาพอนามัย ด้านการ พัฒนาการ และด้านสิทธิพื้นฐานทางการเมืองของเด็กก่อนวัยเรียนในแรงงานย้ายถิ่น พบว่า ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตทางบวก ได้แก่ การศึกษาของมารดา ความรู้เรื่องการเลี้ยงดูเด็ก ของมารดา วิธีการเลี้ยงดูบุตรของมารดา และแรงสนับสนุนของบิดา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการแสดงบทบาทในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารกรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทที่น้อยที่สุดของระดับดีมาก คือ ด้านการดูแลด้านการพักผ่อน นอนหลับ อาจเป็นเพราะบิดามารดาส่วนใหญ่คิดว่าการส่งเสริมการพักผ่อนไม่สำคัญมากเท่ากับ ด้านอื่น ๆ จะเห็นได้จากการพิจารณารายข้อ พบว่า ในบางข้อมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

อาจเป็นเพราะบิดามารดายังมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เด็กนอนหลับพักผ่อนอย่างพอเพียง ได้แก่ มีการชวนเด็กเล่นอย่างสนุกสนานก่อนนอน ซึ่งเป็นการทำให้เด็กเกิดอาการเหนื่อย เพลีย มากเกินไป และทำให้นอนหลับไม่สนิท และในข้อที่มีการเปิดไฟภายในห้องนอนให้สว่างในช่วงเวลานอน ทำให้เด็กได้รับการรบกวนจากแสงไฟขณะนอน ทำให้นอนหลับได้ไม่นาน เพราะถือว่าแสงไฟเป็นสิ่งรบกวนการนอนหลับได้ (สุขศรี บุรณะกนิฐร์, 2530)

ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทที่น้อยรองลงมาในระดับดีมากคือด้านการส่งเสริมพัฒนาการและให้ความรัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กทารกที่มารับบริการในโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็กจะได้รับการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็กซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ทำให้บิดามารดาอาจจะเว้นการส่งเสริมพัฒนาการไปบ้าง เพราะเห็นว่าเด็กมีพัฒนาการตามวัยอยู่แล้ว เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ การนวดตัวให้เด็กหรือร้องเพลงให้เด็กฟัง เพราะคิดว่าไม่ใช่วิธีการส่งเสริมพัฒนาการ และการที่เด็กไม่มีโอกาสได้พบกับบุคคลอื่นที่เด็กไม่คุ้นเคยหรือเล่นกับเด็กอื่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน อาจเป็นเพราะเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอยู่ที่ศูนย์ฯ เมื่อกลับบ้านจึงเป็นเวลาพักผ่อนเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อาภาวรรณ หนูคง (2535) ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่เด็กจะอยู่ในศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก 6-8 ชั่วโมงต่อวัน

ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทที่สูงที่สุด คือ ด้านการป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย พบว่าในรายข้อที่มีคะแนนสูงสุด คือ การไม่ให้เด็กเล่นน้ำในกะละมังตามลำพัง และมีการทดสอบความร้อนของน้ำก่อนอาบน้ำให้เด็ก อาจเป็นเพราะบิดามารดาจะระมัดระวังอย่างมากขณะอาบน้ำให้เด็ก เพราะขณะอาบน้ำสามารถเกิดอุบัติเหตุได้บ่อย จากการโดนน้ำร้อนลวกหรือการจมน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มณี คูประสิทธิ์ (2539) ซึ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดูแลเด็กของบิดามารดากับภาวะสุขภาพเด็กวัย 5 ขวบปีแรก พบว่าอุบัติเหตุในบ้านที่พบได้บ่อย คือ การตกจากที่สูง การถูกของมีคมบาด น้ำร้อนลวก ไฟไหม้และตกน้ำ นอกจากนี้ยังระมัดระวังเรื่องกรอ่านฉลากยาก่อนให้ยาแก่เด็ก และเก็บเครื่องใช้และน้ำยาเคมีที่ใช้ภายในบ้านไว้ในที่สูง เด็กไม่สามารถเอื้อมถึง เพื่อป้องกันเด็กจากการได้รับสารพิษ

2. ภาวะสุขภาพของเด็กทารกในโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก

ภาวะสุขภาพของเด็กทารก ทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ การเจริญเติบโต ระดับพัฒนาการ และการเจ็บป่วย มีคะแนนภาวะสุขภาพอยู่ในระดับสูง อธิบายได้ว่าเด็กได้รับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต พัฒนาการ และการดูแลเพื่อป้องกันการเจ็บป่วยอย่างเพียงพอ ปัจจัยส่วนหนึ่งคือปัจจัยส่วนบุคคลของเด็ก ประชากรเด็กทารกที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีการคลอดปกติ มีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว หลังคลอดสามารถกลับบ้านได้พร้อมมารดา มีน้ำหนักแรกเกิดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนปัจจัยด้านบิดามารดาในขณะตั้งครรภ์ครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ ไม่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง มีสุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้บิดามารดาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงมีความรู้ในการเลี้ยงดูบุตร ส่วนใหญ่มีบุตรเป็นคนแรก เป็นผู้ดูแลบุตรเอง จึงสามารถเอาใจใส่และให้การดูแลบุตรได้อย่างเต็มที่ และส่วนใหญ่ทำงานรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของรัฐ มีรายได้แน่นอนและมั่นคง ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน จึงสามารถหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการเจริญเติบโต พัฒนาการ และสุขภาพได้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ อภาววรรณ หนูคง (2535) ที่ศึกษาเรื่อง การเจริญเติบโต พัฒนาการ และสุขภาพของเด็กในโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็กเมื่อปี พ.ศ.2535 ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่มีการเจริญเติบโตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและสูงกว่ามาตรฐาน มีพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยเฉพาะในด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม และด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์เร็วกว่าปกติ เนื่องมาจากบิดามารดาของเด็กมีฐานะทางเศรษฐกิจดี สามารถจัดหาสิ่งต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้การให้บริการของโครงการศูนย์ศึกษาเด็กเล็กยังให้บริการดูแลด้านโภชนาการ ดูแลเด็กให้ได้รับอาหารที่มีประโยชน์ ครบถ้วน เหมาะสมอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเป็นประจำและมีมาตรการในการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อภายในศูนย์ศึกษาเด็กเล็ก จึงทำให้สามารถลดอัตราการเจ็บป่วยของเด็กได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทบิดามารดาในการส่งเสริมสุขภาพกับภาวะสุขภาพของเด็กทารก

บทบาทบิดามารดาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับกับภาวะสุขภาพเด็กทารกในระดับน้อยมาก หมายความว่า บิดามารดาที่มีการแสดงบทบาทในการส่งเสริมสุขภาพเด็กทารกได้เป็นอย่างดี อาจมีผลจะทำให้เด็กทารกมีสุขภาพที่ดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กมลทิพย์ ด่านชัย (2540) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของ

ตนเองกับการดูแลสุขภาพบุตรวัย 1-3 ปี และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากมารดาที่นำบุตรมารับการตรวจสุขภาพและรับภูมิคุ้มกันโรคแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า จำนวน 120 ราย พบว่า มารดาที่มีการรับรู้สมรรถนะตนเองในการดูแลบุตรค่อนข้างสูงจะมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพบุตรค่อนข้างสูงเช่นกัน และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทวีร์สิทธิ์ ธนาคม (2518, อ้างใน จำรัส ปิ่นเงิน, 2536) ที่ว่า เด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่นจะมีผลทำให้การเจริญเติบโตและการพัฒนาการเป็นไปได้ดีและการเลี้ยงดูของบิดามารดาเป็นสิ่งที่สำคัญในการกำหนดพัฒนาการของบุตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มณี คูประสิทธิ์ (2539) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดูแลเด็กของบิดามารดาและภาวะสุขภาพของเด็กวัย 5 ขวบปีแรก พบว่า ความสามารถในการดูแลเด็กโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะสุขภาพของเด็กในระดับสูง

บทบาทในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค และการดูแลเมื่อเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อย ส่วนบทบาทในการดูแลด้านโภชนาการ การป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย และการส่งเสริมพัฒนาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยมาก หมายความว่า บทบาทในการดูแลการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค และการดูแลเมื่อเจ็บป่วย รวมทั้งบทบาทในการดูแลด้านโภชนาการ การป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย และการส่งเสริมพัฒนาการ มีการแสดงบทบาทที่ดีอาจทำให้เด็กทารกมีภาวะสุขภาพที่ดีได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ มณี คูประสิทธิ์ (2539) ที่ศึกษาเรื่องความสามารถในการดูแลเด็กของบิดามารดากับภาวะสุขภาพเด็กวัย 5 ขวบปีแรก พบว่า ความสามารถในการดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของเด็ก การได้รับภูมิคุ้มกันโรค ประวัติการเจ็บป่วย ความสะอาดของร่างกาย แต่มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ จำรัส ปิ่นเงิน (2536) ซึ่งศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลี้ยงดูในการส่งเสริมพัฒนาการตามวัยของเด็กทารกและวัยเตาะแตะพบว่า พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการหมวดการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ การมองเห็น การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและการช่วยเหลือตนเองและพัฒนาการโดยรวม

อย่างไรก็ตามบทบาทในด้านการดูแลด้านการพักผ่อนนอนหลับ มีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับภาวะสุขภาพ เมื่อผู้วิจัยพิจารณาจากคะแนนของกิจกรรมรายข้อ พบว่า มีบางกิจกรรมที่มีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่นมาก ได้แก่ การเปิดเพลงทำนองช้า ๆ เบา ๆ ให้เด็กขณะนอนหลับ และการร้องเพลงกล่อมหรือเล่านิทานให้เด็กฟังก่อนนอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ แต่เนื่องจาก

ปัจจุบันบิดามารดาซึ่งต้องทำงานนอกบ้านอาจทำให้ไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมเหล่านี้ นอกจากนี้ กิจกรรมที่กล่าวมาเป็นกิจกรรมที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพ จึงทำให้มีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่น ๆ และ กิจกรรมการชวนเด็กเล่นอย่างสนุกสนานก่อนเวลาเข้านอน และการเปิดไฟให้สว่างในช่วงเวลานอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ควรกระทำ แต่บิดามารดาได้ปฏิบัติบ่อย เป็นเพราะไม่ได้ตระหนักว่าเป็น กิจกรรมซึ่งส่งผลรบกวนต่อการนอนหลับของเด็ก เพราะถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กเหนื่อยมากเกินไป และแสงไฟจะรบกวนการนอนจึงทำให้คะแนนใน 2 กิจกรรมนี้ต่ำเช่นกัน วิเคราะห์ข้อมูล แล้วจึงได้ความสัมพันธ์เป็นลบ ผู้วิจัยจึงได้ทดลองตัดข้อมูลในส่วนที่มีความแตกต่างมากนี้ออก และวิเคราะห์ใหม่ พบว่า บทบาทด้านการพักผ่อนนอนหลับมีความสัมพันธ์ในทางบวก จึงนำ อธิบายได้ว่าเมื่อเด็กทารกนั้นอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมกับการพักผ่อน ทำให้สามารถที่จะ พักผ่อนนอนหลับได้อย่างพอเพียง ซึ่งเห็นได้จากในกิจกรรมรายชื่อที่มีคะแนนมากนั้น ได้แก่ การที่บิดามารดาได้จัดให้เด็กเข้านอนในเวลาที่เหมาะสม จัดสถานที่นอนให้เงียบสงบ ห้องนอน มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีอุณหภูมิที่พอเหมาะ และได้อาบน้ำและสวมเสื้อผ้าที่สะอาดก่อนนอน ทำให้รู้สึกสบายตัวและนอนหลับได้นาน ซึ่งการจัดสถานที่ สิ่งแวดล้อม เวลาที่เหมาะสม เด็กจะ ได้รับการพักผ่อนนอนหลับอย่างเพียงพอ ร่างกายจะรักษาความสมดุลของกระบวนการต่าง ๆ ทำให้มีการหลั่งฮอร์โมนเกี่ยวกับการเจริญเติบโตออกมามากขึ้น ช่วยให้เด็กมีการเจริญเติบโตที่ดี (จิราพร วงศ์ใหญ่, 2539)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการให้ความรู้แก่บิดามารดาที่ต้องการนำเด็กทารกมาใช้บริการในสถาน รับเลี้ยงเด็กกลางวัน เกี่ยวกับภาวะเสี่ยงของสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กทารก และให้คำแนะนำ ในการพัฒนาความสามารถในการดูแลเด็กของบิดามารดา โดยเน้นให้เห็นความสำคัญของการ ดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีของเด็ก และสามารถลงมือปฏิบัติเพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงอยู่ใน เกณฑ์ปกติ มีพัฒนาการสมวัย และมีภาวะสุขภาพที่ดี
2. แนะนำบิดามารดาเกี่ยวกับการรับวัคซีนป้องกันโรคที่จำเป็นต้องได้รับสำหรับเด็กที่ มารับบริการในสถานรับเลี้ยงเด็กนอกเหนือจากการรับวัคซีนปกติ เช่น วัคซีนฮิบ วัคซีนสุกใส เพราะการที่เด็กอยู่รวมกันมาก ๆ อาจทำให้เป็นโรคต่าง ๆ เหล่านี้ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาภาวะสุขภาพของเด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กเปรียบเทียบกับภาวะสุขภาพของเด็กที่เลี้ยงที่บ้าน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของบิดามารดาในการเลือกใช้บริการ
2. ควรทำการศึกษาถึงความพร้อมของบิดามารดาในการมีบุตรและการวางแผนสำหรับการดูแลบุตรของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะให้บิดามารดาแสดงบทบาทความเป็นบิดามารดาได้อย่างเหมาะสม